

за коп-то не може ся каза, че нѣмать нѣчто разборъ и свѣсть, а работять и растенія-та. *Л. Д. 1873 р. 171. 2)* разборъ (*въ рус. см.*).

Разбради́ *м. св. Разбраждамъ* *м. дл.* развяжу,—зываю платокъ, „Море майко, стара майко! Не разбради ц'рна к'рна, ће а носийш до живота“. *В. 334. Разбради́ са* развяжусь.

Разбранъ *пр.* разумный: Ако ли ся случи нѣкой разбранъ да пойме тѣжъ службъ отъ родолюбіе. *Л. Д. 1871 р. 156.*

Разбрѣкамъ *м. св. Разбрѣквамъ* *м. дл.* 1) размѣшаю,—пшаво: Присѣвѣтъ брашно въ нѣщовы и, кату го струпжѣ на кунче, изровжѣ посрѣдѣ трапче, дѣ наливѣтъ топлѣ водѣ, туржѣтъ соль, разбрѣквѣтъ го съ рѣцѣ и умѣсвѣтъ тѣсто. *Пк. 36.* Вареното откакъ ся истыне разбрѣква ся добрѣ съ дръвенѣ тоягѣ. *Л. Д. 1872 р. 140.* Ханджията му сложиѣ софрата и той съ ищахѣ грабналѣ лажницата та разбрѣкаѣ гозбата у паницата. *Пс. 13, 151.* Единѣ матрозѣ земалѣ да разбрѣква пепель-тѣ. *Ј. 36.* Подземъ ще ся разбрѣка съ оранж-тѣ прѣстъ така, что-то на другѣ-тѣ години разбрѣкано-то ще стане плодovита орна прѣстъ. *Л. Д. 1873 р. 253. 2)*—**мозакѣтъ**, собью съ толку: И механеждіята довтаса, наученъ отъ дѣда Владика, какъ треба да разбрѣка мозакѣтъ на невиннитѣ селени, какъ да ги свади. *Зк. 51.*

Разбрѣникамъ *м. св.* възболтаю (воду въ посудѣ); възволную: Буянтъ вѣтрѣ разбрѣника толковъ глѣбиниѣ на морето, щото вѣлмата като ся трѣкаляха върху сала, завлѣкоха вспчкыѣ нѣща дѣто бѣха отгорѣ му. *Р. А. 162.*

Разбѣди́ *м. св. Разбѣждамъ Разбѣдвамъ* *м. дл.* разбужу, бужу: Едно (славойче) да ми харижеш Вечер за да ме преснива, Другото да ме разбужда. *Д. 58, 32—34.* Зорниѣ, ясна зорниѣ, Защо ми тѣй рѣно изгрѣя Бѣлки-те да си разбѣдиш? *Д. 16, 4—5, 8.* Отъ едноиѣ ѣ сестра не разбѣдѣтъ, Со кротко ѣ сестра разбѣдѣе. *М. 55.*—*са*, пробужусь, пробуждаюсь; проснусь, просыпаюсь: А Милица се разбѣди. Та нѣ пригѣрниѣ Първана. *Д. 34, 151—152.* Тога ми сѣ Симонѣ разбѣдило. *М. 65.* Гюль девойче отъ сонѣ сѣ разбѣдвитиѣ. *М. 348.* Легна Марко малце да пресниѣтъ, И онѣ колай не сѣ разбѣдуѣтъ. *М. 101.*

Разбѣйни́ са *м. св.* разбушуюсь: Вѣлнитѣ ся бѣха разбѣйнили. *Х. II, 70.*

Разбунѣ се *м. св.* възбунтуюсь: Александре, честити на земню! Ти излѣзѣи од града на полѣе, Да си видиш вредом комитѣте Кѣко су се они разбунили, Разбунили у сред турско царство. *Пс. 11, 134.*

Разбѣтамъ *м. св.* 1) растолкаю: Азѣ разбѣтахѣ калабалѣка и минѣхѣ на другата страна. 2) разшевелю: Дано смѣрът-та на твоитѣ нещывнали рожби разбута още по-силно твоето сѣрдце кѣмъ пока(я)ниѣ. *Зк. 213.*